

6/ΘΕΣΙΟ ΟΛΟΗΜΕΡΟ Δ.Σ. ΚΑΤΩ ΚΛΕΙΝΩΝ
ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014

Οργάνωση και επιμέλεια:

Θεοχάρη Μαρία (Υπεύθυνη Ολοήμερου Προγράμματος)

Οι μαθητές όλων των τάξεων του Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου Κάτω Κλεινών ετοίμασαν και παρουσίασαν σήμερα, μια πολύ όμορφη και συγκινητική γιορτή για να θυμηθούμε τα γεγονότα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, του Νοέμβρη του 1973.

Η γιορτή μας ξεκίνησε με το σκετς “Η Διαδήλωση” από τους μαθητές της Ε΄τάξης, οι οποίοι μας μετέφεραν με τη ζωντάνια και το πάθος τους στο κλίμα της Αθήνας του Νοέμβρη του 1973.

Τα παιδιά της ΣΤ΄τάξης με πολύ απλά λόγια μας αφηγήθηκαν τα γεγονότα που έλαβαν χώρα στην Αθήνα το Νοέμβρη του 1973. Απάντησαν σε πολύ απλά ερωτήματα, όπως:

- Τι ήταν η δικτατορία;
- Τι συνέβαινε σε όποιον δεν υπάκουε στους δικτάτορες;
- Τι ήταν η εξορία και τα ξερονήσια;
- Πώς είναι δυνατόν Έλληνες να φυλάκιζαν και να βασάνιζαν άλλους Έλληνες;
- Αν βοήθησαν οι ξένες χώρες τους Έλληνες στον αγώνα τους για την αποκατάσταση της δημοκρατίας;
- Πώς ξεκίνησε ο αγώνας των φοιτητών και πώς φτάσαμε στα γεγονότα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου;
- Πώς η εξέγερση των φοιτητών οδήγησε στην πτώση της Χούντας λίγους μήνες αργότερα;

Με πολύ γλαφυρά λόγια μας μίλησαν για τον αγώνα των φοιτητών! Για τα συνθήματα του αγώνα τους! Για τη συμπαραστάση από τον απλό λαό της Αθήνας! Για το ραδιοφωνικό σταθμό που ακουγόταν σε όλη την Αττική!

Ακούσαμε αποσπάσματα από το ραδιοφωνικό σταθμό και παρακολουθήσαμε σχετικά βίντεο! Τέλος, μας μίλησαν για την αντίδραση του καθεστώτος και για τα όσα διαδραματίστηκαν στην Αθήνα τα ημερώματα της 17ης Νοεμβρίου 1973!

Μας κάλεσαν τέλος, να σταθούμε κι εμείς σήμερα ταπεινοί προσκυνητές μπροστά στη μνήμη των αγωνιστών του Πολυτεχνείου και να αναλογιστούμε το πόσο μεγάλο είναι το χρέος μας να διαφυλάξουμε τα αγαθά της δημοκρατίας και της ελευθερίας.

Τα ποιήματα που με πολύ πάθος απήγγειλαν οι μαθητές μας είναι τα εξής:

- “Η γιορτή του Πολυτεχνείου”
- “Ταυτότητα νεκρού”
- “Το χώμα τους είναι νωπό”
- “Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος”
- “Στα τιμημένα νιάτα”
- “Ρωμιοσύνη”
- “Γλυκέ μου εσύ δε χάθηκες”
- “Εδώ Πολυτεχνείο”
- “Το κάστρο γίνηκε ναός”
- “Υπάρχουν κάποιες μάνες”
- “Το προσκλητήριο”
- “Οι φοιτητές υποδέχονται με χειροκροτήματα τα τανκς”
- “Αχός βαρύς ακούγεται”
- “Μάτια κλειδωμένα”
- “Ένα παιδί αφηγείται”

Τα τραγούδια που συνόδεψαν τις αφηγήσεις των παιδιών και έδωσαν μοναδικό παλμό στη γιορτή μας ήταν:

- Ο δρόμος
- Μικρός λαός
- Είμαστε δυο, είμαστε τρεις
- Πάλης ξεκίνημα
- Το γελαστό παιδί
- Όταν σφίγγουν το χέρι
- Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ
- Ένα το χελιδόνι
- Ο λεβέντης
- Πότε θα κάνει ξαστεριά

Στο χώρο της εκδήλωσης ετοιμάσαμε και μια μικρή έκθεση φωτογραφίας, με σκηνές από το χώρο του Πολυτεχνείου, αλλά και από τα όσα συνέβαιναν στην Αθήνα εκείνο το Νοέμβρη!